

6 Μαρτίου 2016

Πρόβατα και ερίφια στη Μεγάλη Ώρα (Άγιος Εφραίμ ο Σύρος)

/ [Πεμπτούσία](#)

Αγαπητοί μου αδελφοί, ακούστε για τη δεύτερη και φοβερή παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Έφερα στο νου μου την ώρα εκείνη και, καθώς αναλογίστηκα όσα πρόκειται τότε να συμβούν, κατατρόμαξα. Ποιός μπορεί να τα διηγηθεί; Ποιά γλώσσα μπορεί να τα περιγράψει; Ποιά αυτιά μπορούν να τ' ακούσουν;

Τότε ο Βασιλιάς της οικουμένης θα σηκωθεί από το θρόνο της δόξας Του και θα έρθει για να κρίνει όλους τους κατοίκους της γης, αμείβοντας με αιώνια μακαριότητα τους άξιους και τιμωρώντας με αιώνια κόλαση τους αμαρτωλούς!

Όταν τα φέρνω αυτά στο νου μου, τρόμος με κυριεύει. Παραλύω ολόκληρος. Τα μάτια μου δακρύζουν. Η φωνή μου κόβεται. Τα χείλη μου παγώνουν. Η γλώσσα μου τρέμει. Οι λογισμοί μου σταματούν.

Αν και ο φόβος με πιέζει να σωπάσω, αναγκάζομαι να μιλήσω για χάρη της δικης σας ωφέλειας.

Θα συμβούν τόσο μεγάλα και τρομακτικά γεγονότα, που ούτε έγιναν από την κτίση του κόσμου ούτε θα γίνουν σ' όλες τις γενιές.

Αν μία δυνατή βροντή πολλές φορές μας τρομάζει και μας κόβει τα πόδια, για σκεφτείτε, πώς θ' αντέξουμε ν' ακούσουμε τον ήχο εκείνης της σάλπιγγας, που θα ηχήσει στα ουράνια δυνατότερα από κάθε βροντή, για να ξυπνήσει όλους τους νεκρούς, δίκαιους και αδίκους;

Τότε τα οστά των νεκρών θα συναρμολογηθούν. Θα προστάξει ο μεγάλος Βασιλιάς, που εξουσιάζει όλη την κτίση, κι ευθύς η γη και η θάλασσα θα δώσουν με τρόπο τους νεκρούς τους. Ακόμα κι όσοι κατασπαράχθηκαν από τα θηρία, όσοι φαγώθηκαν από τα ψάρια ή τα όρνια, όλοι, «εν ριπή οφθαλμού», θα παρουσιαστούν μπροστά στον αδέκαστο Κριτή.

Τότε οι ποταμοί και οι πηγές θα εξαφανιστούν, τ' αστέρια θα πέσουν, ο ήλιος θα σβήσει, η σελήνη θα χαθεί.

Άγγελοι σταλμένοι από το Θεό θα διασχίζουν την υφήλιο και θα συγκεντρώνουν τους εκλεκτούς από κάθε σημείο της γης.

Τότε θ' αντικρύσουμε «νέους ουρανοὺς και νέα γη» (Β' Πέτρ. 3:13), σύμφωνα με την υπόσχεση του Κυρίου.

Πώς θ' αντέξουμε, όταν θα δούμε να ετοιμάζεται ο φοβερός θρόνος και να προβάλλει ο Σταυρός, που πάνω του θυσιάστηκε εκούσια ο Χριστός για μας; Τότε θα θυμηθούμε και θα κατανοήσουμε το λόγο του Κυρίου για «το σημάδι του Υιού του ανθρώπου» (Ματθ. 24:30). Τότε θα πληροφορηθούμε όλοι, ότι πρόκειται να παρουσιαστεί ο μεγάλος Βασιλιάς. Τη φοβερή εκείνη ώρα, ο καθένας μας θα συλλογίζεται τις πράξεις του και θα σκέφτεται τί θα Του απολογηθεί...

Όταν θ' ακούσουμε τη βροντερή εκείνη φωνή από τα ύψη τ' ουρανού να διακηρύσσει, «Να, ο Νυμφίος έρχεται» (Ματθ. 25:6), «Ο Κριτής φτάνει για να κρίνει ζωντανούς και νεκρούς», τότε, από την κραυγή εκείνη, θα σαλέψουν συθέμελα τα έγκατα της γης, απ' τη μίαν άκρη ως την άλλη. Τότε, αδελφοί μου, στενοχώρια και φόβος και τρόμος θα καταλάβει κάθε άνθρωπο γι' αυτά που θα συμβούν στην οικουμένη. Οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν. Οι ουρανοί θα σχιστούν. Και ο Βασιλεύς των βασιλέων, ο άγιος και ένδοξος Θεός μας, θα παρουσιαστεί σαν αστραπή φοβερή, με εξουσία και δόξα απεριγράπτη.

Έκσταση και φρίκη θα μας κυριέψουν την ώρα εκείνη, όταν θα καθίσει στο κριτήριο ο αμερόληπτος Κριτής και θ' ανοίξει τα φοβερά βιβλία, όπου είναι γραμμένα τα έργα και τα λόγια μας, όλα όσα κάναμε και είπαμε στη ζωή αυτή, νομίζοντας ότι μπορούμε ν' απατήσουμε τον καρδιογνώστη Θεό.

Ω! Πόσα δάκρυα πρέπει να χύνουμε, όταν συλλογιζόμαστε εκείνη την ώρα! Και όμως, είμαστε τόσο αμελείς!

Πόσο θα κλάψουμε και θα στενάξουμε τότε, όταν θα δούμε από το ένα μέρος τις μεγάλες δωρεές και την ασύλληπτη μεγαλοπρέπεια και λαμπρότητα της βασιλείας

των ουρανών, που θ' απολαύσουν όσοι πάλεψαν σκληρά για να τηρήσουν τις εντολές του Κυρίου, και από το άλλο μέρος τις φοβερές τιμωρίες, που θα υποστούν όσοι υποδουλώθηκαν στην αμαρτία! Και στη μέση, έντρομοι, όλοι οι άνθρωποι, από κάθε φυλή, από τον πρωτόπλαστο Αδάμ ως τον τελευταίο, θα γονατίζουν και θα προσκυνούν το Θεό, σύμφωνα με το λόγο της Γραφής: «Εγώ, ο ζωντανός Κύριος, το λέω πως όλοι θα με προσκυνήσουν» (Ρωμ. 14:11).

Τότε όλη η ανθρωπότητα, καθώς θα βρίσκεται ανάμεσα στη ζωή και στο θάνατο, ανάμεσα στη μακάρια ανάπαυση και στην αιώνια καταδίκη, θα περιμένει με αγωνία τη φοβερή Κρίση. Και κανένας την ώρα αυτή δεν θα μπορεί να βοηθήσει τον διπλανό του.

Θα ρωτηθούν οι επίσκοποι και για τον δικό τους τρόπο ζωής και για το ποιμνιό τους. Θα τους ζητηθεί λόγος για τα λογικά πρόβατα, που παρέλαβαν από τον αρχιποιμένα Χριστό. Αν από αμέλειά τους χάθηκε κάποιο πρόβατο, το αίμα του θα ζητηθεί από τους ίδιους. Παρόμοια και οι ιερείς θα δώσουν λόγο για τις ενορίες τους. Επίσης και κάθε πιστός θα δώσει λόγο για τον εαυτό του, για το σπίτι του, για τη γυναίκα του, για τα παιδιά του, για τους υπαλλήλους και τους δουλευτάδες του.

Θα εξεταστούν βασιλιάδες και άρχοντες, πλούσιοι και φτωχοί, μικροί και μεγάλοι, για όλα όσα έκαναν: «Γιατί όλοι μας πρέπει να παρουσιαστούμε μπροστά στο βήμα του Χριστού, για να πάρει καθένας την αμοιβή του ανάλογα με τα όσα καλό ή κακά έπραξε σ' αυτή τη ζωή» (Β' Κορ. 5:10).

Όλων μας τα έργα θα ερευνηθούν και θα φανερωθούν μπροστά σε αγγέλους και ανθρώπους. Οι εχθροί του Χριστού θα κατασυντριβούν. Θα καταργηθεί κάθε αρχή και εξουσία και δύναμη (Α' Κορ. 15:24). Τότε, καθώς είναι γραμμένο, ο Κύριος θα ξεχωρίσει «τα πρόβατα από τα κατσίκια» (Ματθ. 25:32). Έτσι, όσοι έχουν καλά έργα και πνευματικούς καρπούς, θα χωριστούν από τους άκαρπους και τους αμαρτωλούς.

Οι πρώτοι θα λάμψουν σαν τον ήλιο, γιατί φύλαξαν τις εντολές του Θεού. Αυτοί είναι οι ελεήμονες, οι φιλόξενοι, οι βοηθοί των δυστυχισμένων, οι συμπαραστάτες των ασθενών, οι προστάτες των φτωχών και των αρφανών, όσοι έντυναν τους γυμνούς, όσοι επισκέπτονταν τους φυλακισμένους, όσοι έγιναν φτωχοί για τον πλούτο που υπάρχει στους ουραμούς, όσοι συγχώρησαν τα παραπτώματα των αδελφών τους, όσοι φύλαξαν τη σφραγίδα της πίστεως ακέραιη και αμόλυπτη από κάθε αίρεση. Αυτούς θα τους βάλει στα δεξιά Του, ενώ τους αμαρτωλούς στ' αριστερά Του.

Οι δεύτεροι ειπὺν ἐκεῖνοι που παρόργιζαν τον καλὸ Ποιμένα και περιφρονούσαν τους λόγους Του. Είναι οι περήφανοι, οι αδιόρθωτοι, οι φίλοι των διασκεδάσεων και των απολαύσεων, ὅσοι ξόδεψαν στην ακολασία και τη μέθη και την ασπλαχνία ολόκληρο το χρόνο της ζωῆς τους, σαν ἐκεῖνο τον πλούσιο που ποτε δεν ἐλέησε τον φτωχὸ Λάζαρο (Λουκ. 16:19-31). Αυτοὶ θα καταδικαστοῦν και θα σταθοῦν στὴν ἀριστερά, γιατί δεν ἐδείξαν συμπόνια. Ἦταν σκληροὶ και δεν εἶχαν καρπὸς μετάνοιας, δεν εἶχαν λάδι στα λυχνάρια τους (βλ. Ματθ. 25:1-12). Ὅσοι ὅμως ἀγόρασαν το λάδι της ἐλεημοσύνης ἀπὸ τους φτωχοὺς και γέμισαν τα λυχνάρια τους, θα σταθοῦν στα δεξιά, κρατώντάς τα αναμμένα, ἐνδοξοὶ και χαρωποὶ, και θ' ἀκούσουν τη γαλήνια ἐκείνη και ποθητὴ φωνή: «Ελάτε, οι ευλογημένοι ἀπὸ τον Πατέρα μου, κληρονομήστε τη βασιλεία, που σας ἔχει ετοιμασθεῖ ἀπὸ την ἀρχὴ του κόσμου» (Ματθ. 25:34).

Ὅσοι πάλι εἶναι στὴν ἀριστερά, θ' ἀκούσουν την οδυνηρὴ ἐκείνη και φοβερὴ ἀπόφαση: «Φύγετε ἀπὸ μπροστά μου, καταραμένοι· πηγαίνετε στην αἰώνια φωτιά, που ἔχει ετοιμασθεῖ για το διάβολο και τους δικούς του» (Ματθ. 25:41). Ὅπως δεν ἐλεήσατε, ἔτσι τώρα δεν θα ἐλεηθεῖτε. Ὅπως δεν ἀκούσατε τη φωνὴ Μου, οὐτ' ἐγὼ τώρα θ' ἀκούσω τον ἀπαρηγόρητο θρήνο σας.

Γιατί δεν Με θρέψατε ὅταν πεινούσα.

Δεν Με ποτίσατε ὅταν διψούσα.

Δεν Με φιλοξενήσατε ὅταν ἦρθα κοντά σας.

Δεν Με ντύσατε ὅταν ἦμουν γυμνός.

Δεν Μ' ἐπισκεφθήκατε ὅταν ἦμουν ἀρρωστος, οὔτε ὅταν ἦμουν στη φυλακή.

Δεν υπηρετήσατε Ἐμένα.

Σε ἄλλο κύριο γίνατε υπηρέτες και δούλοι, στο διάβολο.

Φύγετε λοιπὸν μακριά Μου, εργάτες της ἀδικίας.

Τότε θα οδηγηθοῦν αυτοὶ στην αἰώνια κόλαση, ἐνῶ οι δίκαιοι στην αἰώνια ζωὴ (βλ. Ματθ. 25:41-46).

Αλίμονο σ' ἐκείνους που ἀφήνουν ἀνεκμετάλλευτο τον καιρὸ τούτο της μετάνοιας και παραδίνονται σε πράγματα ἄσκοπα και γελοία. Θα ζητήσουν τότε το χρόνο που ξόδεψαν μάταια, και δεν θα τον βρουν. Αλίμονο σ' ἐκείνους που δίνουν σημασία σε πνεύματα πλάνης και διδασκαλίες δαιμονικὲς, γιατί αυτά θα τους ἐξασφαλίσουν

την καταδίκη στην άλλη ζωή. Αλίμονο σ' εκείνους που ασχολούνται με μαντείες και ανηθικότητες. Αλίμονο σ' εκείνους που υστερούν από τους εργάτες τον δίκαιο μισθό τους, γιατί είναι όμοιοι μ' αυτούς που χύνουν αίμα. Αλίμονο σ' εκείνους που κρίνουν άδικα, δικαιώνοντας το φταίχτη και καταδικάζοντας τον αθώο. Αλίμονο σ' εκείνους που μολύνουν την αγία πίστη μας μ' αιρετικές διδασκαλίες ή συναναστρέφονται μ' αιρετικούς. Αλίμονο σ' εκείνους που έχουν τ' ανόητα πάθη του φθόνου και του μίσους. Και για να μη λέω πολλά: Αλίμονο σ' εκείνους που θα βρεθούν στ' αριστερά τη φοβερή μέρα της Κρίσεως. Θα κλάψουν πικρά αλλ' ανώφελα, όταν θ' ακούσουν την οδυνηρή εκείνη απόφαση: «Φύγετε από μπροστά μου, καταραμένοι• πηγαίνετε στην αιώνια φωτιά» (Ματθ. 25:41).

Όσοι έχετε δάκρυα και κατάνυξη, θρηνήστε μαζί μου.

Όταν συλλογίζομαι τον αιώνιο εκείνο χωρισμό, νιώθω αβάσταχτη θλίψη. Γιατί τότε αποχωρίζονται ο ένας άνθρωπος από τον άλλο και φεύγουν σε αποδημία που δεν έχει επιστροφή. Ποιός είναι τόσο σκληρόκαρδος και αναίσθητος, ώστε να μην κλάψει από δω για την ώρα εκείνη;

Τότε, όσοι ήταν κάποτε βασιλιάδες, θα οδύρονται σαν αιχμάλωτοι.

Τότε θα στενάζουν οι άρχοντες και οι άσπλαχνοι πλούσιοι και θα ζητούν βοήθεια, αλλά κανείς δεν θα τους δίνει. Γιατί εκεί δεν έχουν καμιά αξία ούτε ο πλούτος ούτε οι κόλακες. Και δεν θα βρουν έλεος, επειδή δεν ελέησαν κανένα.

Τότε θ' αποχωριστούν γονείς από τα παιδιά τους και φίλοι από τους φίλους τους.

Τότε θα διαλυθούν οι συζυγικοί δεσμοί που δεν κρατήθηκαν αμόλυντοι και αγνοί.

Τότε θ' αποδιωχτούν οι παρθένοι στο σώμα αλλ' άκαρδοι και άσπλαχνοι στον τρόπο, γιατί η κρίση θα είναι ανελέητη σ' όποιον δεν είχε έλεος (Ιακ. 2:13).

Θα παραλείψω όμως τα πολλά, γιατί κυριεύομαι από φόβο και φρίκη. άγγελοι φοβεροί θ' απομακρύνουν βίαια όλους τους αμετανόητους ασεβείς, που θα τρίζουν με τρόμο τα δόντια τους και θα γυρίζουν συχνά, για να βλέπουν τους δικαίους και την ευδαιμονία που έχασαν. Θα βλέπουν το φως εκείνο το περίλαμπρο και τα κάλλη του παραδείσου. Θα βλέπουν τους γνωστούς τους στην τρισμακάρια εκείνη χώρα και τις μεγάλες δωρεές, που θα παίρνουν από το Βασιλιά της δόξας όσοι αγωνίστηκαν για τη σωτηρία τους σ' αυτόν τον κόσμο.

Ύστερα από λίγο, αφού θα έχουν αποχωριστεί απ' όλους τους δικαίους και τους φίλους και τους γνωστούς τους, θ' αποχωριστούν κι απ' αυτόν το Θεό. Δεν θα μπορούν πια να βλέπουν τη χάρη και το Φως τα αληθινό.

Τέλος, θα οδηγηθούν στις διάφορες κολάσεις για να παραδοθούν στην αιώνια τιμωρία.

Τότε, βλέποντας την τέλεια εγκατάλειψή τους, βλέποντας ότι κάθε ελπίδα τους χάθηκε, βλέποντας ότι κανένας πια δεν μπορεί να τους βοηθήσει, θα λένε κλαίγοντας απαρηγόρητα με πικρά δάκρυα:

Ω! Πόσο καιρό χάσαμε στην αμέλεια! Πόσο χλευαστήκαμε από τον πονηρό! Όταν ακούγαμε στις Γραφές να μιλάει ο ίδιος ο Θεός, όχι μόνο δεν προσέχαμε, αλλά και γελούσαμε. Τώρα κραυγάζουμε, κι Αυτός αποστρέφει το πρόσωπό Του από μας! Τί μας ωφέλησαν λοιπόν τ' αγαθά του κόσμου; Πού είναι ο πατέρας και η μάνα που μας γέννησαν; Πού είναι οι αδελφοί; Πού τα παιδιά; Πού οι φίλοι; Πού ο πλούτος; Πού τα υπάρχοντα; Πού οι άρχοντες κι οι ηγεμόνες; Κανένας απ' όλους αυτούς δεν μπορεί τώρα να μας σώσει. Ούτε κι εμείς μπορούμε να βοηθήσουμε τους εαυτούς μας. Αλλά εγκαταλειφτήκαμε εντελώς κι από το Θεό κι από τους αγίους. Τί μπορούμε λοιπόν να κάνουμε; Τώρα πια δεν είναι καιρός μετάνοιας. Δεν ισχύουν πια οι προσευχές. Δεν ωφελούν πια τα δάκρυα. Δεν υπάρχουν πια οι πωλητές του λαδιού, δηλαδή οι φτωχοί και οι δυστυχημένοι. Όταν μας παρακαλούσαν ν' αγοράσουμε, εμείς κλείναμε τ' αυτιά μας. Τώρα ζητάμε και δεν βρίσκουμε. Δεν υπάρχει λύτρωση για μας, τους αξιοθρήνητους. Δεν θα βρούμε ευσπλαχνία, γιατί δεν είμαστε άξιοι.

Τότε λοιπόν θα πάει ο καθένας στον τόπο των βασάνων, στον τόπο που ο ίδιος ετοίμασε για τον εαυτό του με τις πονηρές πράξεις του, εκεί «όπου το σκουλήκι δεν πεθαίνει και η φωτιά δεν σβήνει» (Μάρκ. 9:44).

Να, ακούσατε τί κερδίζουν όσοι αμελούν και ραθυμούν και δεν μετανοούν. Ακούσατε πως χλευάζονται όσοι χλεύαζαν τις εντολές του Κυρίου.

Ο Πέτρος, ο κορυφαίος των αποστόλων, μας προειδοποιεί για την ημέρα εκείνη λέγοντας: «Η ημέρα του Κυρίου θα έρθει όπως ο κλέφτης τη νύχτα, και τότε οι ουρανοί θα εξαφανιστούν με τρομερό πάταγο, τα στοιχεία της φύσεως θα διαλυθούν στη φωτιά, και η γη, όπως και όλα όσα έγιναν πάνω σ' αυτήν, θα κατακαούν» (Β' Πέτρ. 3:10). Αλλά και πρωτύτερα, ο ίδιος ο Δεσπότης και Κύριός μας μάς αποκάλυψε τα εξής: «Προσέξτε καλά τους εαυτούς σας. Μην παραδοθείτε στην κραιπάλη και στη μέθη και στις βιοτικές ανάγκες, και σας αιφνιδιάσει η ημέρα εκείνη. Γιατί θα έρθει σαν την παγίδα σε όλους τους ανθρώπους που

κατοικούν στη γη» (Λουκ. 21:34-35). Και αλλού: «Μπέιτε από τη στενή πύλη... Στενή είναι η πύλη και γεμάτη δυσκολίες η οδός που οδηγεί στη ζωή» (Ματθ. 7:13-14).

Αδελφοί μου, ας βαδίσουμε τον δύσκολο αυτό δρόμο για να κληρονομήσουμε την αιώνια ζωή.

Αυτός ο δρόμος απαιτεί μετάνοια, νηστεία, προσευχή, αγρυπνία, ταπεινοφροσύνη, περιφρόνηση της σάρκας, επιμέλεια της ψυχής, ελεημοσύνη, δάκρυα, πένθος. Να μισείται κανείς και να μη μισεί· να συγχωρεί αυτούς που του κάνουν κακό· ν' αδικείται και να ευεργετεί· τέλος, να χύσει και το αίμα του για το Χριστό, όταν οι περιστάσεις το απαιτήσουν.

Αντίθετα, είναι «πλατειά η πύλη και ευρύχωρη η οδός που οδηγεί στην καταστροφή» (Ματθ. 7:13). Η πορεία αυτού του δρόμου εδώ είναι ευχάριστη, αλλά εκεί είναι θλιβερή. Εδώ είναι γλυκιά, εκεί όμως πικρότερη κι από τη χολή. Εδώ είναι εύκολη, εκεί όμως δύσκολη και οδυνηρή. Γνωρίσματα αυτής της πορείας είναι η πορνεία, η μοιχεία, η ασέλγεια, η ειδωλολατρία, η φιλονικία, ο θυμός, η διχόνοια, οι φθόνοι, οι φόνοι, τα γλέντια, τα πολυτελή γεύματα, η λαιμαργία και τα όμοια μ' αυτά. Μα το χειρότερο απ' όλα, η αμετανοησία και η τέλεια λησμοσύνη της ώρας του θανάτου.

Αυτή την ημέρα της δευτέρας παρουσίας του Χριστού συλλογίστηκαν οι άγιοι μάρτυρες και δεν λυπήθηκαν τα σώματά τους, αλλά επέμειναν κάθε είδος βασάνων με χαρά και με την προσδοκία των ουράνιων στεφανιών. Για τον ίδιο λόγο αγωνίστηκαν στις ερημιές και στα βουνά, με νηστεία και αγνεία, όχι μόνο άνδρες, αλλά και γυναίκες, βαδίζοντας καρτερικά το στενό και θλιμμένο μονοπάτι, κι έτσι κέρδισαν τη βασιλεία των ουρανών.

Αυτό το φοβερό δικαστήριο συλλογίστηκε και ο μακάριος Δαβίδ, γι' αυτό έβρεχε κάθε νύχτα με δάκρυα το στρώμα του και παρακαλούσε το Θεό, λέγοντας: «Κύριε, ...μη με δικάσεις, το δούλο σου, γιατί κανένας ζωντανός δεν είναι δίκαιος μπροστά σου» (Ψαλμ. 142:2).

Εμπρός λοιπόν κι εμείς, πριν φτάσει η μέρα εκείνη, πριν τελειώσει το πανηγύρι της σύντομης τούτης ζωής, πριν έρθει ο Θεός και μας βρει απροετοίμαστους, ας ετοιμαστούμε για την υποδοχή Του με εξομολόγηση, με μετάνοια, με νηστεία, με δάκρυα, με αγαθοεργίες.

Προσέξτε, μην τολμήσει κανείς να πει ότι δεν αμάρτησε. Όποιος το λέει αυτό, είναι τυφλός και απατά τον εαυτό του, μη γνωρίζοντας ότι ο σατανάς μπορεί να τον κυριεύει και με λόγια και με έργα και με την ακοή και με την όραση και με την

αφή και με τους λογισμούς. Ποιός μπορεί να καυχηθεί ότι έχει αγνή καρδιά και καθαρές όλες τις αισθήσεις του; Κανένας δεν είναι αναμάρτητος, κανένας δεν είναι καθαρός, παρά μόνο Εκείνος, που, αν και πλούσιος, «επτώχευσε» για μας. Αυτός μόνο είναι αναμάρτητος. Αυτός βαστάζει την αμαρτία του κόσμου και δεν θέλει το θάνατο των αμαρτωλών, αλλά τη σωτηρία τους. Σ' Αυτόν ας καταφύγουμε κι εμείς, γιατί όσοι αμαρτωλοί πήγαν κοντά Του, σώθηκαν.

Ας μην απελπιστούμε, αδελφοί μου, για τη σωτηρία μας. Αμαρτήσαμε; Ας μετανοήσουμε. Μύριες φορές αμαρτήσαμε; Μύριες φορές ας μετανοήσουμε. Για κάθε έργο αγαθό χαίρεται ο Θεός, εξαιρετικά όμως χαίρεται για μία ψυχή που μετανοεί.

Ελάτε λοιπόν, ας πέσουμε στα πόδια Του κι ας εξομολογηθούμε τις αμαρτίες μας.

Δόξα στη φιλανθρωπία Του.

Δόξα στη μακροθυμία Του.

Δόξα στην αγαθότητα και τη συγκατάβασή Του.

Δόξα στην ευσπλαχνία Του.

Δόξα στη βασιλεία Του.

Δόξα και τιμή και προσκύνηση στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(Πηγή: «Η φωνή των Πατέρων», τ.Β΄, σ. 27-38, εκδ. Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπός Αττικής)